

İslam inkılabı Rehberi'nin gönüllü seferberlik güçlerine hitaben yaptığı konuşmanın tam metni - 27 /Nov/ 2014

Bismillahirrahmanirrahim

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد و على آله المنتجبين المطهرين و صحبه المنتخبين و من تبعهم باحسان الى يوم الدين.

Siz değerli bacı ve kardeşlerime, ülkenin gönüllü seferberlik camiası elitlerine, beyin, düşünce ve bilimi aşk ve gönülle birleştirerek, sonu kesin galibiyet olan meydana adım atan sizlere hoş geldiniz diyorum ve temennim Allah indinde mahbub olursunuz. Allah'u Taala Kur'anı Kerim'de buyuruyor ki “مَوْنِحِيْ و مِهْ يُحِيْ” [1] “Hem onlar Allah'ı severler ve hem de Allah onları sever”. Keza Kur'anı Kerim'in bir başka yerinde Allah bun kişileri veya onlarda bir grubu tanımlıyor ve şöyle buyuruyor: “رِصُوْصَ مَنِّيْانُ بُمُهْ نَاكَ اَفْصَ مَبِيْلَسَ فِى لَوْنَقَاتِيْ ذِيْنَ اَلْ اُبْحِيْ الْمَلٰٓئِكَةُ” [2]

İnşallah Allah Taala sizlere ecir verir, tevfikinizi artırır, kendi hidayet ve yol göstericiliğini bir an dahi sizlerden eksik etmez.

Bu iki kardeşin (İslam İnkılabı Muhafızlar ordusu komutanı ve Mustaz'aflar seferberlik teşkilatı başkanı) açıklamaları yerinde ve sahih açıklamalardı. Güçlü, dikkate değer ve hesaplı açıklamalardı. Ben de bu hususta birkaç hususu hatırlatmak isterim.

Biz seferberlik gücünü ilk baştan şimdiye kadar hep pratik alanında müşahede ettik. Muhtelif alanlarda ama hep etkili ve pratik olarak. Sekiz yıllık Kutsal savunma savaşında, onarım faaliyetlerinde, muhtelif teknoloji alanlarında, kök hücrelerden nükleer enerjiye kadar bunlar seferberlik gücünün faaliyet alanıdır. Doktorların savaş cephelerinde ön saflardaki hastanelerdeki varlığı (ki bizzat ben kendim o dönemde düşman'ın kısa menzilli havan topları ile hedef alabileceği bu doktorların faaliyetine tanık olmuşum) doktorlar Tahran'dan ve öteki şehirlerden gelmişlerdi. Cephe merkezlerinden hareket etmeleri gerektiği bildirildiği andan itibaren hareket ederek cephelere gitmekte ve bu gibi yerlere konuşlanmaktaydılar. seferberlik gücü aynı zamanda sanat alanında da aktifti ve şimdiye kadar sanat alanında onların çok etkili faaliyetine tanık olmuşuz. Bilimsel çalışma alanlarından sanat çalışma alanlarına, onarım alanlarına, ekonomi alanlarına ve kısacaği tüm alanlara kadar.

Bana göre şimdiye kadar çok az ilgi gören ama daha fazla ilgilenilmesi gereken alanlardan biri seferberlik gücünün düşünce desteği, fikir mevzuu meselesidir. Seferberlik bir düşüncedir, bir mantıktır, Bir düşünce gezegenidir. Seferberlik sadece duygusal bir hareket değil, seferberliğin arkasında güçlü bir mantık bulunmaktadır, bu mantık, bu ilim amelle, pratikle birleşince böyle bir kükreş oluşturuyor, bu ilginç olaylara imza atıyor. Peki bu düşüncenin temeli nedir?

Ben burada seferberliğin kaidelerini, desteğini ve düşünce temelini oluşturan bu düşünceyle ilgili kısa bir açıklamada bulunmak istiyorum. Bu hususta iki konuya değinmek isterim. Bunlar hakkında düşünülmesi, tartışılması ve çalışılması gerekir.

Bu düşüncenin temeli, insani sorumluluğun yerine getirilmesidir. İnsan sorumlu bir varlıktır. Bu düşüncenin karşı noktası ise sorumsuzluk duygusudur. “Boş ver”, “Git tadını çıkar”, “kendinle ilgilen” gibisinden. Seferberliğin düşünce temeli işte bu ilahi sorumluluktur ki bu konuda açıklamada bulunmak istiyorum. Bunun güçlü bir dini

dayanağı bulunmaktadır. İnsanın kendine, ailesine ve yakınlarına karşı sorumluluk hissetmesinin yanı sıra hatta yaşam olayları, dünyada olup bitenler, ülkenin kaderi, Müslüman olsun veya gayri Müslim olsun toplumun kaderi sorumluluk hissetmektedir. Bunun zıddı ise anı fırsat bilmek, işleri önemsememek, tembellik ve sorumluluklardan kaçınmak ve benzeri şeylerdir. Seferberlik gücünün temeli işte bu sorumluluk duygusudur. İnsanın sorumluluk duygusu, İslam'ın beyinatının bir parçasıdır. Yani hiç kimse İslam'ın insanı böyle bir varlık, sorumlu bir varlık kabul ettiği hususunda kuşku dahi edemez.

Muhtelif hükümlere dikkat ediniz; Örneğin Emri Bil Maruf ve Nahyi anil Münker. Marufu emr yani sizler iyiliği, marufu yaymakla yükümlüsünüz. Ona emrediniz. Nahyi anil münker yani kötülüğü, çirkinliği men ediniz, muhtelif yollarla onun tahakkukunu engelleyiniz. Bu ne demek oluyor? Bunun anlamı toplumun genel sağlığı karşısında sorumluluk hissetmektir. Her kes sorumludur, ben sorumluyum, sizler sorumlusunuz, öteki sorumludur. Veya cihad mevzuu... İslami cihad gerçekte sömürgeci, istikbari ve diktatörlük siyasetlerinin arkasına sıkışan ve İslam'ın nurunun, hidayet nurunun onlara ulaşmasının engellendiği halklara yardımdır. İşte cihad bu perdelerin yırtılması, engellerin yok edilmesi içindir. İslami Cihad budur. Cihad'ın savunma amaçlı veya ibtidai özelliğine sahip olup olmadığı meselesi ikinci planda var olan meseledir asıl mesele şudur ki buyruluyor: “وَاللَّهُ بِيَلِّسَ فِي لَوْنِ قَاتِدٍ لَا مَكْلَامَا” المستضعفين من الرجال والنساء والولدان [3] arkasından buyuruyor, “mustaz'aflar uğrunda, mustaz'afların kurtarılması için. İşte bu sorumluluk hissidir. Yani sen git kendi canını tehlikeye düşür, canını tehlike alanlarında avucunun içine al, mustaz'afları kurtarmak için. Bunun anlamı sorumluluk duygusu taşımaktır. Hadisi şerifte de buyruluyor; “[4] مَسْلُومٍ يَسْأَلُ فَيَسْأَلُ الْمُرَّابِ مَهْتِدًا لِحَصْبَانِمْ” Ve benzeri diğer bir çok ayeti kerime ve hadis mevcuttur. Yani İslam insanın sorumlu olmasını istemiştir. Hem kendine karşı, kendi yakınlarına karşı ve hem de topluma ve tüm insanlığa karşı sorumlu olmasını istemiştir. Şimdi gidip bu meseleyi İslami metinlerde araştırarak olursanız bu sorumluluk duygusuyla ilgili olarak acayip şeylerle karşılaşacaksınız.

Yüce İslam peygamberi Allah cc. Katına yalvarmakta, yakarmaktadır [5] “ومى قَاهِدٌ مَّهْلًا” Allah'ım kavmimi hidayet et diye. Kavmi onu vuranlar, onu dışlayanlar, onu ölümlle tehdit edenlerdi. Bunca onu zahmete düşürmüşlerdi. Ama o Allah Taala'nın katına yalvarmaktadır ki Allah'ım kavmimi kurtar, bunlara şifa ver, bunları hidayetine kavuştur. Bu Resulullah (sav) konumu. Emirul Mumi'nin Ali (as) Muaviye'nin askerlerinin filan şehri talan ettiklerini duyduğu zaman üzüntü içinde

“بَلَّغْنَا نَالَرَّ جُلَّ مِنْهُمْ كَانَ يَدْخُلُ عَلَى الْمَرْأَةِ الْمُسْلِمَةِ وَالْأُخْرَى الْمُعَاهِدَةَ” [6]

Bu talancı ordunun erkekleri Müslümanların ve gayri Müslimlerin evlerine girerek kadınlara ihanet etmekte, kadınların bileziklerini ellerinden çıkarmakta, süs eşyalarını zorla almaktaydılar. İmam Ali daha sonra buyuruyorlar ki eğer Müslüman bunun derdinden dolayı eğer ölecek olsa yeridir. İnsanın, Müslüman'ın bundan dolayı ölmesi gerektiğini belirtiyor. İşte bu sorumluluk duygusudur. Seferberlik gücünün hareketinin temelidir. İlahi sorumluluk duygusudur.

Birinci temeli güçlendiren ikinci temel ise basiretten ibarettir. Bu ne demek oluyor? Şu demektir insan zamanını iyi tanımalı, gereksinimlerini iyi tanımalı, önceliklerini iyi tanımalı, düşmanını, dostunu iyi tanımalı, düşman karşısında kullanılması gereken aracı iyi tanımalı. İşte bu basirettir. Her zaman tek bir silahla mücadele edilmemelidir, muhtelif alanlara tek bir çeşit silahla gidilmemelidir. Hangi silahı kullanmalıyız? Düşman nerededir? Defalarca ben arz ettim basireti olmayanlar, özellikle fitne tuzağına düşen bu zavallılar, gecenin karanlığında bulunan veya koyu siste olan bir kimse gibi düşman'ın nerede olduğunu bilemiyor, askeri savaşlarda en ilkel şartlardan biri istihbarattır, gidiniz gerekli bilgi toplayınız ve düşman'ın nerede olduğunu biliniz. Eğer habersiz gidip de bir yeri vuracak, hedef alacak olursanız orada dost da olabilir, sizinle düşman olmayan birini vurabilir ve düşman'a yardımcı olabilirsiniz. Bazen durum bundan ibarettir. Basiret olmazsa durum şundan ibarettir: “[7] سِوَابِ اللّٰهِيَّةِ مَهْجَتًا لِّمَا تَزِدُّ الْعَالَا” kendi zamanına alim olan biri kuşku, cehalet ve anlayışsızlık, idraksizlik saldırısına muhatap olmaz, böyle biri ne yapacağını bilmektedir. Böyle olmasaydı sorunla karşılaşılırdı.

Bazıları mücadele döneminde sorumluluk duygusu içindeydiler ama bunu nerede harcamaları gerektiğini bilemiyorlardı. Öyle bir yerde harcıyorlardı ki yüce İmamını büyük mücadelesinin zararınaydı, İnkılaptan sonra da durum bundan ibaretti ve bugüne kadar da böyle devam ediyor. Bazıları sorumluluk duygusu hissediyorlar, amaçları, gayeleri var ama bu amaçlarını başka yönlerde kullanıyorlar, kötü amaçlarda kullanıyorlar, silahı hedef almaları gereken noktaya yönelmiyorlar. İşte bu basiretsizliğin sonucudur. Ben birkaç yıl önce fitne olayları sırasında basiret meselesini gündeme getirdim ama bazıları bundan rahatsız oldular ve basiretin ne demek olduğunu sordular. Evet basiret. Eğer basiret olmazsa sorumluluk duygusu ve gaye her ne kadar fazla olsa da yine tehlike de bir o kadar fazla olur. İşte bu ikinci temel çok ama çok önemlidir. Bu ikinci rükn ve temel eğer olmazsa Emr Bil marufu da yanlış yola yönelir, cihadı da yanlış çıkar, tüm girişimleri de yanlış yöne sevk edilir. Allah'ın rahmet ve mağfireti İmam Humeyni'nin üzerine olsun ki ilk baştan tüm bunların fikrindeydi ve tüm bunları da Allah Taala'nı lütuf ve buyduklarından esinlenerek elde ediyordu. İmam Humeyni seferberlik gücünü oluşturduğu gibi yolu da gösterdi. İmam sadece hareket ediniz, sorumluluk hissediniz, gönüllü güç olunuz demekle yetinmedi hatta ne yapmamız gerektiğini söyledi. Var gücümüzle Amerika'nın başına bağırmanızı bizden istedi. İşte bu yönlendirme yani ne yapılması gerektiğini, hangi istikametten ilerlenmesi, nerenin hedef alınması gerektiğini öğrettiler.

8 Yıllık kutsal müdafaa savaşı boyunca da sürekli olarak savaşın tüm meselelin başında geldiğini vurguladılar. Bizler ülkede sorumluyduk. Bendeniz cumhurbaşkanlık makamında, bir diğer yetkili başka bir sorumluluk mevkiinde bin bir türlü işimiz vardı. Bir yetkili ve sorumlunun çevresinde bun kadar iş yığılırsa bazen gaflete düşebilir. Fakat İmam yolu her kese gösterdi, tüm yetkililere, tüm halka gösterdi, gençlere gösterdi ki savaş tüm işlerden önde gelmektedir ve gerçekten de öyleydi.

İşgalci siyonist İsrail rejimi ile savaşmak için gençlerimizin Suriye'ye gitmek istemesi olayında imam ilk önce bu durumdan haberdar değildi haberdar olduğunda ise İsrail ile mücadele yolunun Irak'tan geçtiğini belirttiler ve bu harekete engel oldular. İmam gerçekte yolu, istikameti gösterdiler.

Nizamın korunmasının Evceb'ul Vacibat yani farzların en farzı olduğunu belirttiler. Yani tüm meselelerin tali olduğunu ve asıl esas olan meselenin bu olduğunu belirttiler. Bu yolu bize gösterdiler. Sen dostunla ufak bir mevzuda veya büyük bir konuda anlaşmazlığın olabilir ama nizamın korunmasında her ikiniz de aynı nisbette sorumluluk sahibisiniz.

İmamın bu sözünü idrak edemeyenler bazen çok fahiş hatalara düştüler, imam yolu gösteriyordu, bu büyük insan işte böyle bir harekete sahipti.

Bunun için fikir temeli ilk etapta sorumluluk duygusudur ve bu seferberlik alanında hareket etmek isteyen sizler için çok önemlidir. İkinci temel sayılan gerekli şart basirettir. Bu iki şeyden bir an dahi gaflet olunmaması icap ediyor. Biri sorumluluk duygusundan yani Allah için Sarban ve ihtisaben (Allah'ım! Ben bu bilimsel buluşu, bu araştırmayı, bu sanat şaheserini, bu mücadeleyi, bu ekonomiyi, bu yardımlaşmayı ve ilahi sorumluluğu yalnız senin için yapıyorum, çünkü benden sorumluluk istemişsin, bu sorumluluk ve taahhüt duygusu ve ardından şuur ve bilinç; nerede olduğumuzu bilmemiz gerekir. Yerimiz neresidir, düşmanımızın yeri neresidir, düşman kimdir, düşmana karşı nasıl bir silahla mücadele verilmelidir. Bu ikinci rükün. Bu bakışla gönüllülerin dairesi kesinlik kazanıyor, seferberlik güçlerinin faaliyet alanları da aydınlık kazanmış olur.

Gönüllü güçlerin dairesine gelince. Gönüllü güç kimdir? Açıkladığımız bu akidevi ve insani daire içinde faaliyet gösteren kimseler Gönüllü güçlerdir. Elbette Gönüllü direniş güçleri bu ulusal büyük genel hareketin simgesidir, düzen, inzibat, sahih yöneliş, talim ve terbiyenin simgesidir. Gönüllü, gönüllü adı ve gönüllü lakabı geniş kapsamlıdır, Gönüllü seferberlik güçleri, tüm halkı kapsayan, içinde barındıran o temel karargah, mekan ve kaledir, çok büyük bir şemsiyedir, düzene ilham bahşedicidir, varlığa ilham bahşedendir, harekete ilham bahşedendir, gerek toplumda, gerek toplumun muhtelif kitlelerinde, gerek okulda, gerek dini bilim havzalarında ve her yerde gönüllü seferberlik güçlerinin varlığı bu anlama gelmektedir.

Alanlara gelince. Alanlar sınırsızdır, alanların hiçbir mahdudiyeti, sınırlaması yoktur. Müdafaa alanı, siyaset alanı, onarım alanı, ekonomi alanı, sanat alanı, ilim ve tahkikat alanı, dini teşkilatlar alanı, matem merasimleri, her yer ve her türlü, bunlar gönüllü güçlerin varlık alanıdır. Her yerde.

Tüm bu alanlarda modele sahibiz. Seçkin örneklerle sahibiz ve tüm bunlar güzide, seçkin olduklarını, büyük olduklarını göstermişlerdir. Savaşta büyük komutanlara sahiptik, seçkin şahsiyetlerdirler. Bunlardan bazıları bilimsel dehaydılar. Ama gelmiş savaşa katılarak, silah ele alarak asker olmuş, askeri faaliyette bulunmaktaydılar. Rahmetli şehid Çemran gibi. Çemran bilimsel bir elitti, bir sanat elitiydi. Bizzat kendisi bana, fotoğrafçılık dalında kendisinin bir sanatçı olduğunu söylüyordu ve gelmiş savaşta askeri kıyafet giymişti. Bir asker oluverdi ama bundan önce bir elitti. Bazıları ise bu alana girmeden önce elit değillerdi ama bu alan onları arşa çıkardı. Usta Abdul Hüseyin Benna[8] gibi. Bir inşaat ustası yanında çalışıyordu. Savaş meydanına adım attı ve güneşe ulaştı, yükseldikçe yükseldi. Hem de büyük bir deha oldu. Bilim ve araştırma dalında da seçkin elitlere sahibiz. Bu kök hücreleri, bu büyük teşkilatı kuran ve sayısız insan eğiten rahmetli Kazım Aştıyani gibi. Çalışma arkadaşları da onun gibiler. Bugün de çok şükür bu hareket devam ediyor. Veya şehid Şehriyari gibi. Bugünlerde şehid Şehriyari'nin adını zikrediyoruz çünkü bugünler onun şehid edilmiş yıl dönümüdür[9]. Ötekiler de bunun gibi: Rızai Nejad, Ali Muhammedi, Ahmedî Ruşen, bunlar elitlerdi, ilim ve araştırma vadisinde gönüllü seferberlik güçleri gibi gayret gösteriyorlardı, şehid Şehriyari bir gönüllü gibi çalışıyordu. Kapıları İran'ın yüzüne kapatmak istedikleri gün hem de halkın bir bölümünün bugün radyo televizyonlardan bazı bölümlerine tanık olduğu ve bazı bölümlerin de ilerde açıklık kazanacağı hıyanet ve şirretlikler neticesinde radyo ilaçların halka ulaşmaması ve İslam cumhuriyetinin ciddi sorunlarla yüz yüze gelmeleri için çalıştılar. Tahran merkezinin tatil olması için "Satmıyoruz" dediler. Bunlar (rahmetle Şehriyari) de çalışma başlattılar, gayret gösterdiler ve daha sonra bizim yanımıza gelerek uranyumu %20 zenginleştirmeyi başardıklarını söylediler, daha sonra tekrar bizim yanımıza gelerek yakıt çubuklarını üretmeyi başardıklarını söylediler. Düşman hayretler içinde kalmıştı. Bu iş bir seferberlik, gönüllü işiydi, normal bir iş değildi. Açıkladığım bu meydanlarda binlerce büyük insan vardı ve halen var ve çaba harcamaktalar. Bazılarının adını ben burada dile getirdim.

Bu düşünce seferberlik düşüncesidir ve rahmetli İmam Humeyni bunun alt yapısını ülkede atmıştır. Artık bu ihraç olmuştur. Defalarca belirttiğim gibi İnkılab kavramı, İslam kavramı bahar çiçekleri rayihası gibidir. Hiç kimse onun önünü artık alamaz, yayılıyor ve yayıldıkça her tarafa ulaşıyor. İnsan ruhunu okşayan bir nesimdir. Kendiliğinden her tarafı kaplıyor. İstedikleri kadar bağırıp çağırınsınlar, yaygara koparsınlar; artık yayılmıştır, ihraç olmuştur. Şu anda sizler muhtelif ülkelerde buna tanıksınız, bu düşünce Lübnan'da aktiftir, Irak'ta aktiftir, Iraklı gençler harekete geçti ve ordularının yanında yer alarak bu zaferleri gerçekleştirdiler, Suriye'de böyle, Gazze'de böyle, Filistin'de böyle ve Yemen'de böyle. İnşallah aziz Kudüs'de ve Mescidi Aksa'nın kurtarılışı için de durum böyle olur.

Bu konu yeterince açıklık kazandığı kanaatindeyim. Bunun için de demek isterim ki bu sebepten dolayı İslami İran yenilmezdir. İslam nizamını ve İslam Cumhuriyetini tehdit edenler şunu bilmeliler ki İslam Cumhuriyeti bu seferberlik ruhu sayesinde yenilmezdir. Her İranlı bil kuvve bir gönüllüdür. (Mağrur, şehvetperest, dünya malı dostu olanlar ve elleri düşman'ın taşı altında bulunanlar hariç) onları bir kenara koyuyoruz. Sayıları da zaten sınırlıdır, pek fazla değiller. İran halkının kat'i bir bölümü bil kuvve gönüllüdür. İslam Cumhuriyetinin yenilmezliğinin nedeni de budur. Ama her kes dikkatli olmalı, her zaman her kes sınavdadır, hareketin istikameti yanlış seçilmemeli. Hareketin istikameti müstebirliğine doğrudur, müstebirliğe karşı koyma istikametindedir.

Biz Amerika'nın adını defalarca anıyoruz, halkımız, kendimiz... Çünkü Amerika demek istikbar demektir, Amerika Müstebir bir devlettir, Amerika'nın izlediği metot müstebirlik metodudur. Bir coğrafya parçası olarak, bir halk olarak ve insani bir topluluk olarak bizim Amerika ile hiçbir sorunumuz yoktur, o da öteki ülkeler gibidir ama bizim Amerika ile asıl meselemiz Amerika'nın Müstebir oluşu meselesidir, müstebirdirler, mütekebbirdirler, yayılmadırlar. Bu son birkaç gün içinde bu nükleer görüşmelerle ilgili dile getirdikleri sözlere dikkat ediniz. Birkaç ay görüştüler ve şimdi de görüşme süresini uzattılar ve ardından her zamanki sözlerini tekrarlamaya başladılar.

Ben burada bu hususta bazı konuları hatırlatmak isterim: Birincisi ben şahsen görüşmelerin süresinin uzatılmasına

karşı değilim, görüşmelerin aslına karşı olmadığım gerekçelerle. Nedenini ise halka açıkladım. Yaptığım konuşmalarda onun sebeplerini açıkladım. Şimdi de aynı gerekçelerle görüşmelerin süresinin uzatılmasına karşı değilim. Şunu da hatırlatmalıyım ki görüşme heyetimiz gerçekten de büyük gayret sarf etti ve çok ciddiydi. Deriniş gösterdiler. Sözlerini mantıklı beyan etmekte. Zor söze teslim olmuyorlar, tüm çabalarını sürdürmekte. Bu husus dikkatte bulundurulmalıdır. Görüşmelerde tüm ayrıntılardan halk genellikle haberi yoktur. Heyetimiz ciddiyetle, mantıkla, sorumluluk duygusuyla çaba gösteriyor ve mantıklı davranıyor. Karşı tarafın ve özellikle de Amerika'nın aksine. Onlar her gün yeni bir bahane üretiyorlar. Özel toplantılarda ve mektuplaşmalarda bir çeşit tavır ortaya koyuyor ve halka açık genel açıklamalarında ise daha farklı. Bugün bir söz söylüyorlar ve yarın daha farklı bir söz. Müstakim yıl, müstakim köprü olmazsa işte durum bundan ibarettir. Kendi iç durumlarını düzeltmek için başka yerlerden. Görüşmelerden yararlanmaya çalışıyorlar. Bunun için de orada burada sürekli farklı konuşmaya mecburdurlar. Fakat bizim heyetimiz tamamen farklıdır. Heyetimiz mantıkla ve güçlü bir şekilde onlar karşısında yer almakta. Elbette bu görüşmeciler karşısında ve İran'a karşı saf çeken bu birkaç kişi karşısında İran yalnızdır. Onlar bir ordudur. Birkaç ülkedir ki her birinin arkasında diplomatlardan, muhabirlerden, foto muhabirlerden, yorumculardan vs. bir ordu bulunuyor. Hepsinden daha ahlaksız ise Amerika'dır, hepsinden daha sinsisi İngilizlerdir. Şimdi ise görüşmelerin süresini uzatmışlardır, her kes bilmelidir ki eğer bu görüşmeler sonuçlanmazsa asıl zarar edecek taraf biz değil de Amerikalılar olacak. Biz kendi halkımıza karşı sadık davranıyoruz, gerçekleri halkımıza aktarıyoruz. Güçlü delillerle bunu kanıtlamak mümkündür ki müstebirlik ve batının İran karşısındaki asıl gayesi İran halkının kalkınma ve kudret kazanmasını engellemektir. Asıl gayeleri İran halkının izzet ve onurunu engellemektir. Nükleer mesele bir bahaneden ibarettir. Bunun yanında bir başka bahaneleri daha var. Asıl dertleri İran halkının yeteneğinin her geçen gün daha da gelişip yayılması, güçlenmesidir, siyasi, bilimsel, sosyal muhtelif alanlarda kudret kazanmasıdır. Bunların asıl rahatsızlığı budur. İşte buna engel olmak istiyorlar. Uyguladıkları yaptırım ve baskıların sebebi de budur işte. Ekonomik baskılar vasıtasıyla İran halkının giderek artan gayret ve çabalarına engel olmak istiyorlar. Elbette ekonomik baskı önemli bir etkidir. Biz halkımıza gerçekleri rahatlıkla anlatabiliyoruz, ama onlar böyle değil, halklarını kabul etmiyorlar. Cumhurbaşkanı'nın mahubiyeti her geçen gün azalmakta. Bu istatistikleri bizzat kendileri açıklıyorlar. Şimdiki cumhurbaşkanı seçildiğinde halk içerisinde popülaritesi yüksekti, ama bugün git gide düşüşe yönelmiştir. Nedeni ise halkın kendi siyasi düzenlerine inançlarının olmayışdır.

Amerikanın bu son seçimlerinde katılım çok düşük olmuştur ve bunu bizzat kendileri de itiraf ediyorlar. Bu da demek oluyor ki bu sistem ve nizam halk tarafından kabul edilmiyor, desteklenmiyor, umutları yoktur. Bunu bir de bizim halkımızın seçimlerdeki %65 ve %70'lik katılımıyla mukayese ediniz. Şu anda bile bunlar tüm halk fertleri ile sorun yaşıyorlar. Bu son Ferguson olaylarına, Missouri olaylarına ve diğer bölgelerdeki olaylara bakınız. Bunlar kendi halkıyla savaşıyorlar. Kendileri tarafından yayınlanan raporlarda son bir yıl içinde sivil halktan 400'ün üzerinde insan muhtelif bahanelerle polis tarafından vurularak öldürüldüğü belirtilmiştir. Ben polisten söz ediyorum yargı mekanizmasından değil. Bunlar kendi halkıyla bile barışık değil, halkları da bunları kabul etmiyor. Onların sorunları var ve bu sorunları halletmek için büyük bir başarıya, büyük bir zafere muhtaçtırlar ama bizim böyle bir şey ihtiyacımız yoktur.

Görüşmecilerden biri bir süre önce güzel bir laf etti. Dedi ki eğer anlaşmaya varamayacak olmamız durumunda yer göğe ve gök ki yere inmeyecek. Olmayacaksa olmasın. Bu söz doğru bir sözdür. Biz onlar zannettikleri gibi zarar etmiyeceğiz. Böyle olursa şöyle olabileceğini zannettiler. Hayır! Hiçte öyle değil. Bunun çözümü var çözüm de işte bu direniş ekonomisidir. Düşman'ın darbelerinin şiddetini ilk etapta kırıyor ve kısa vadede etkisini azaltıyor ardından orta ve uzun vadede halkın büyük hareketini daha da dalgalandırıyor. Direniş Ekonomisi işte böyle bir şeydir. Ekonomi alanında görüş sahibi olanlar, biz direniş ekonomisini ilan ettikten sonra böyle bir tanımlamada bulunmuşlardır. Bizim çözüm yolumuz var ama onların çözüm yolu yoktur.

Tüm bunlara rağmen müstebirlik hareket ediyor. Bu son birkaç günlük açıklamalarına dikkat ediniz. Geliyorlar İran'ın dünya topluluğunun güvenini kazanması gerektiğini belirtiyorlar. Kendilerini dünya topluluğu olarak isimlendiriyorlar. Amerika, İngiltere ve Fransa ve diğer birkaç ülke oldular dünya topluluğu! Bunlara göre dünya topluluğu bunlardan ibarettir. 150 civarında bağlantısızlar hareketi üyesi ülke iki yıl önce Tahran'da toplantı

düzenlediler bu bunlar dünya topluluğu değil mi? Tahran oturumuna 50 civarında cumhurbaşkanı, devlet başkanı, başbakan katıldı. Bunlar dünya topluluğu değil mi? Bu ülkelerde yaşayan milyarlarca insan acaba dünya topluluğu değil mi? Bu birkaç ülke mi hem de yöneticileri halklarından kopuk olan bu birkaç ülke mi dünya topluluğudur. Aslında biz Amerikalıların güvenini kazanmak istemiyoruz, çünkü Amerika'nın güvenine hiç mi hiç ihtiyacımız yoktur. Sizin de bize itimat etmenize ihtiyacımız yoktur. Sizin bize itimat etmenizin hiçbir önemi de yoktur. Biz de size itimat etmiyoruz ve halkınız da size itimatları yoktur.

Daha sonra İsrail'in güvenliğinin sağlanması gerektiğini belirtiyor. Birincisi İsrail her geçen gün daha da güvensizleşecek. İster nükleer anlaşma sağlansın ister sağlanmasın. Şimdi siz kalkıp da İsrail'in güvenliğinin sağlanması gerektiğini söylüyorsunuz ve ben de sizin bu sözde dahi sadık davranmadığınızı söylemek istiyorum. Amerikalı devlet adamları ve devlet kadınları için İsrail'in güvenliği meselesi önemli değil, mesele daha farklı bir şeydir. Bunlar için asıl önemli olan husus bunların hayat damarlarını ellerinde bulunduran Siyonist kapitalistler şebekesini hoşnut etmektir. Onların asıl derdi budur aksi takdirde İsrail'in olup olmamasının onlar için nasıl bir önemi olabilir? Onlar için asıl önemli olan şey kendi hayat damarlarını Siyonist kapitalist şebekelerin eline vermiş olmalarıdır. Bunlara rüşvet verenler ve hatta tehdit edenler ve bunlardan para rüşveti alıyorlar, makam, mevkii rüşveti, vaadi veriyorlar. Amerikan ekonomisini ellerinde bulunduranlarla işbirliği yapılmayacak olursa artık ne başkanlıktan, ne bakanlıktan ve ne de başka her hangi bir sorumluluktan haber çıkmaz. Onlar için asıl önemli olan işte budur. Tehditte de bulunuyorlar. Bu şebeke eğer kendi istediği şekilde hareket olunmayacak olursa tehditte bulunuyorlar. Şantajda bulunuyorlar. Bunların tümüyle ilgili bir takım gizli bilgiler elde ediyorlar. Birilerini tehdit ediyor, bir diğerini karalıyor, bir başkası içinse cinsel ahlaki rezalet ifşaatında bulunuyorlar. Birini istifaya mecbur bırakıyor, bir diğerini ise terör ediyorlar. Onların bu hususta geniş imkanları var. Siz işte bundan korkuyorsunuz, bunun için dikkatli davranıyorsunuz. Aksi takdirde İsrail'in güvenliğinin sizin için hiçbir önemi yoktur. Mesele kendi güvenliğiniz meselesidir. Bunlar müstekbirdirler. İşte böyle konuşuyorlar. Bizim de suyumuz müstekbirdirlerle aynı arktan akmaz. Eğer mantıklı bir laf söylenecek olursan bir sorunumuz yoktur. Çünkü bizler mantıklı sözleri kabul ediyoruz. Adaletli ve akıllı anlaşmaları kabul ediyoruz, yok eğer işin içinde zorbalık, kaba kuvvet olursa o zaman işte hayır! İslam Cumhuriyeti tepeden aşağıya kadar hem halkı ve hem yetkilileri bunu kabul etmezler bunu böyle bilmeleri gerekir.

Siz değerli gönüllü güçleri ve tüm ülke gönüllü güçlerine de bir çift lafım var: Aziz gönüllü güçleri ahlaka davet ediyorum. Ahlak ne demektir? Metanet, Hilm, sabır, direniş, sadakat, sefa, yiğitlik, fedakarlık, taharet, temizliktir. Bu yapının temeli sağlam olarak baki kalması için gönüllü güçlerin bu sıfatlara ihtiyaçları var. Bu sağlam binanın böylesine güçlü bir şekilde düşman karşısında dimdik ayakta kalması ise buna ihtiyacı var. Sabırlı olmalı, metanetli olmalı, ahlaklı olmalı ve temiz olmalısınız. Asrısaaadet döneminin büyük örneklerini dikkate alınız. Tekebbürden, mağrurluktan kaçınmalıyız, firavunlaşmaktan kaçınmalıyız. Malik Eşter İmam Ali as.ın yanında sahip olduğu onca makam ve mevkiye, onca yiğitlik ve cesarete rağmen günü birinde sokakta giderken bir genç onu tanımayarak, alaya aldı ve belki de ona taraf küçük bir taş parçası fırlattı. Sokaktan yabancı birinin geçmekte olduğunu görünce kendi kafasına götü mesela onunla alay geçmek istedi. Malik Eşter buna önem vermeyerek yoluna devam etti ve sokaktan geçip gitti. Bu duruma tanık olanlar o gence nasıl kötü bir hareket yaptığını fark edip etmediğini sordular. Genç Malik Eşteri tanıdıyordu o adamı tanımadığını söyledi. Çevredekiler ise bu adamın Malik Eşter olduğunu söylediler. Genç korkmuştu. Kendisi veya başka bir rivayete göre babası koşar adımlarla Malik Eşter'in peşinden gittiler. Malik Eşter'in camiye girdiğini ve namaz kılmakta olduğunu gördüler. Onun yanına giderek yalvarmaya ve özür dilemeğe başladılar. Malik Eşter onların bu tutumuna şöyle cevap verdi: Ben camiye gelerek iki rekat namaz kıldıktan sonra o gencin ıslah olmasını Allah Taala'dan istemek niyetindeydim. Nitekim ben ve sizler de bunu örnek almalı ve böyle olmalıyız.

İtikat, iman ve amelinize çok dikkat göstermeyi, güçlendirmenizi tavsiye ederim. Bizler bu hayat istikametinde para, şehvet, makam, refakat gibi vesveseler ile karşı karşıyayız ve bu yolda yıpranıyoruz, inancımızın yıpranmaması için özen gösterin. Sizler çevrenizi etkileyiniz, çevrenizin kötü olması durumunda sizi etkilemesine izin vermeyiniz.

Tüm kitleler bu milli, ilahi ve halkçı seferberlik meselesinde dikkate alınmalıdır. Ben bazen haklarında ilgisizlik

gösterildiğini düşündüğüm için bir takım tavsiyelerde bulunmuşumdur. Özellikle bu hususta general Nakdi'ye tavsiyelerde bulunmuş ve buna engel olmasını, belli bir kitlenin dışlanması önünü almasını istemişimdir. Bu kitlelerle ilgili iletişim tanımlaması getirin, bazen öğrenci seferberliği mesela doktorlar seferberliğinden veya öteki sınıflar seferberlik organizasyonundan habersizler. Haberdar olmalılar. Birbirlerine katkıda bulunabilirler.

Seferberlik güçlerinden büyük işler talep ediniz. Yetenekli halkımızın elinden çok önemli işler gelmekte. Elbette hükmet de yardımcı olmalıdır, hükümet organları seferberlik organizasyonuna yardımcı olmalılar. Hükümet yetkilileri dikkatli olmalı ve onlar da gönüllü seferberlik güçlerinden yardım almalılar. Bu durumda ben benim ki inşallah gelecek İran halkına ait olacak. Bunu defalarca açıklamışım.

İmamın ruhu şad olsun, aziz şehidlerimizin ruhu şad olsun ve Allah Taala bizleri de o şehitlere mulhak eylesin,

Vesselamu Aleykum ve rahmetullah ve Berekatuhu.

[1] - Maide suresi 54. Ayetin bir bölümü

[2] - Saf suresi 4. Ayet - Şüphe yok ki Allah, kendi yolunda, yan yana, kurşunla kenetlenip kurulmuş bir duvar gibi saf kurarak savaşanları sever.

[3] - Nisa suresi 75. Ayetin bir bölümü: "...Rabbimiz bizi ahalisi zâlim olan şu şehirden çıkar, bize katından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla deyip dururlarken siz, Allah yolunda savaşmıyorsunuz?"

[4] - Kafi – c2, s163

[5] -Menakıbı Al-ı Ebi Talib c.1 s.192

[6] - Nehc'ul Belaga – 27. Hutbe

[7] - Tuhef'ul Ukul s. 365

[8] - Şehid Abdul Hüseyin Bruni

[9] - Şehid Şehriyari 29 Kasım 2010 yılında bir terör saldırısı sonucu vurularak şehid edildi